KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 december 1998

om Tysklands stöd till kolindustrin 1998

(delgivet med nummer K(1998) 4026)

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/270/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med stöd av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med stöd av kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin [1], särskilt artiklarna 2.1 och 9 i detta, och

av följande skäl:

I

Genom en skrivelse av den 28 oktober 1997 anmälde Tyskland enligt artikel 9.1 i beslut nr 3632/93/EKSG till kommissionen de stöd som landet avser att lämna kolindustrin under år 1998. På uppmaning av kommissionen överlämnade Tyskland ytterligare uppgifter genom skrivelser av den 26 mars 1998, 28 april 1998, 27 augusti 1998, 23 oktober 1998 och 4 november 1998.

Genom en skrivelse av den 26 mars 1998 meddelade Tyskland enligt artikel 8.4 i beslut nr 3632/93/EKSG kommissionen de nya riktlinjerna för kolpolitiken till och med år 2002. Dessa riktlinjer innebär ändringar av den plan som kommissionen med sitt beslut 94/1070/EKSG [2] om stöd till kolindustrin för år 1994 ställde sig positiv till (nedan kallad omstruktureringsplanen från år 1994).

Enligt beslut nr 3632/93/EKSG skall kommissionen för det första ta ställning till huruvida planen för modernisering, rationalisering, omstrukturering och inskränkning av driften inom kolindustrin är förenlig med de allmänna och särskilda mål som anges i beslutet.

För det andra skall kommissionen enligt beslutet bedöma följande finansiella åtgärder för år 1998:

a) Ett driftstöd på 5 171 miljoner tyska mark enligt artikel 3 i beslutet.

b) Ett stöd på 3 164 miljoner mark för driftsinskränkning enligt artikel 4 i beslutet.

c) Ett stöd på 81 miljoner mark enligt artikel 3 i beslutet för bibehållande av arbetskraft i gruvor under jord (Bergmannsprämie).

d) Ett stöd på 1 011 miljoner mark enligt artikel 5 i beslutet för att täcka extraordinära kostnader till förmån för företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH och Sophia Jacoba GmbH. Detta stöd består av

— ett stöd på 161 miljoner mark för att täcka extra kostnader för avvattning inom ramen för omstruktureringsåtgärderna till förmån för företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH, och

— ett stöd på 850 miljoner mark till förmån för företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Sophia Jacoba GmbH, som gör det möjligt för dem att täcka de kostnader som uppstår eller uppstått genom omstruktureringen av kolindustrin och som inte härrör ur den löpande produktionen (Altlasten).

De finansiella stödåtgärder som Tyskland planerar till förmån för kolindustrin överensstämmer med bestämmelserna i artikel 1.1 i beslut nr 3632/93/EKSG. Därför måste kommissionen bedöma dessa åtgärder enligt

[1] EGT L 329, 30.12.1993, s. 12.
[2] EGT L 385, 31.12.1994, s. 18.

artikel 9.4 i beslutet. Kommissionen bedömer om stöden överensstämmer med de allmänna målen och kriterierna i artikel 2 och de särskilda kriterierna i artiklarna 3 och 4 i beslutet och om de är förenliga med den gemensamma marknadens funktion. Vidare bedömer kommissionen enligt artikel 9.6 i beslutet om de anmälda åtgärderna är förenliga med den plan för modernisering, rationalisering, omstrukturering och inskränkning av driften som lagts fram.

Den 20 juli 1998 lämnade kolindustriföretaget RJB Mining Plc — ett företag i den mening som avses i artikel 80 i EKSG-fördraget — ett klagomål till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot kommissionens beslut av den 10 juni 1998 om Tysklands stöd till kolindustrin under år 1997 [1].

II

Den 13 mars 1997 ingick förbundsregeringen, delstatsregeringarna i Nordrhein-Westfalen och Saarland samt gruvföretagen och fackföreningarna inom gruv- och elkraftsektorerna inom ramen för artikel 8.4 i beslut nr 3632/93/EKSG en överenskommelse om de nya riktlinjerna för den tyska kolindustrin för åren 1998–2005.

Enligt denna överenskommelse skall den årliga produktionen varaktigt minskas till 37 miljoner ton kolekvivalent år 2002 och arbetsstyrkan minskas med 30 000 till totalt 56 000, inklusive biverksamheterna. Produktionen kommer då att ske i tolv gruvor. Trots att planen utarbetades för tiden till år 2005, gäller de enskilda åtgärder som beslutades i november 1997 endast tills beslut nr 3632/93/EKSG upphör att gälla. Kostnadsutvecklingen, priserna på importerat kol och framför allt avsättningsmöjligheterna kan inte förutses med tillräcklig säkerhet för att man exakt skulle kunna slå fast takten för den planerade driftsinskränkningen i denna sektor.

Kommissionen har undersökt planen för modernisering, rationalisering, omstrukturering och inskränkning av driften enskilt för de olika gruvanläggningarna i företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH.

Plan för modernisering, rationalisering, omstrukturering och inskränkning av driften inom kolindustrin under 1998–2002

Planen för gruvindustrin, som ligger till grund för moderniseringen, rationaliseringen, omstruktureringen och inskränkningen av driften inom den tyska kolindustrin, utgår från följande mål:

— Optimalt utnyttjande av de minskade finansiella tillgångarna.

— Minskning av produktion och kostnader.

— Enligt nuvarande plan bibehållande av tillgången till de viktigaste fyndigheterna samt av möjligheten till förflyttning norrut (Nordwanderung).

— Säkerställande av kvalitativt och tidsmässigt garanterade leveranser till kunderna.

— Socialt acceptabla personalminskningar med undvikande av driftsbetingade uppsägningar.

— Hänsyn till de regionala följderna av åtgärderna.

För att förverkliga dessa mål bedömde företagen situationen för gruvorna på grundval av kriterierna

— fyndigheternas tillgänglighet,

— kolets kvalitet, och

— kostnaderna.

Dessa enhetliga kriterier torde möjliggöra en objektiv värdering av den aktuella situationen för och den framtida utvecklingen av produktionsenheterna. På denna grundval har de berörda företagen lämnat nedanstående uppgifter till kommissionen.

Omstrukturering av RAG Aktiengesellschafts produktionsenheter

A. *Nedläggningsåtgärder*

— Emschermulde med gruvorna Hugo/Consolidation och Ewald/Schlägel & Eisen

— Lippemulde med gruvorna Fürst Leopold/Wulfen och Westerholt

[1] Mål T-110/98, EGT C 299, 26.9.1998, s. 38.

— Bereich Ost med gruvorna Haus Aden/Monopol och Heinrich Robert

— Gruvan Westfalen

1) Emschermulde med gruvorna Hugo/Consolidation och Ewald/Schlägel & Eisen

På de nämnda områdena beslutades och förverkligades redan den 1 juli 1997 som första åtgärd omorganisationen av Emschermulde genom bildandet av den sammanslagna gruvan (Verbundbergwerk) Ewald/Hugo.

Det rör sig här om den sista fasen i en omstruktureringsprocess, som detta fyndighetsområde genomgått sedan bildandet av företaget RAG Aktiengesellschaft

Enligt planen kommer gruvan Ewald/Hugo att läggas ned senast den 23 juli 2002. Då kommer det kvalitativt högtstående kokskolet i denna fyndighet att vara uttömt. Driften i fyndighetsområdet Emschermulde läggs därmed slutgiltig ned.

1997 uppgick produktionen till 4,4 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 6 832.

2) Lippemulde med gruvorna Fürst Leopold/Wulfen och Westerholt

I Lippemulde planeras följande åtgärder:

a) Den 1 april 1998 slogs gruvorna Fürst Leopold/Wulfen och Westerholt samman till Verbundbergwerk Lippe. Produktionsenheten Fürst Leopold skall upprätthållas tills den produktionstekniska sammanläggningen genomförts år 2001.

b) Till och med år 2001 minskas produktionen i området Fürst Leopold/Wulfen stegvis genom brytning av de ekonomiskt utvinningsbara tillgångarna och nedläggning av gruvfält. Genom stängning av gruvschakt och tillhörande anläggningar ovan jord optimeras infrastrukturen under och ovan jord. Den återstående produktionen koncentreras till produktionsenheten Westerholt.

1997 uppgick produktionen till 4,9 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 6 035.

3) Bereich Ost med gruvorna Haus Aden/Monopol och Heinrich Robert

För detta område planeras följande åtgärder:

a) Den 1 april 1998 slogs gruvorna Haus Aden/Monopol och Heinrich Robert samman till Verbundbergwerk Ost. Samtidigt lades Nordfeld Haus Aden ned. Produktionsenheten Haus Aden upprätthålls i gruvfältet Monopol till och med år 2000.

b) År 2000, då gruvorna förenats under jord, koncentreras produktionen i Haus Aden/Monopol och Heinrich Robert till produktionsenheten Heinrich Robert. Till detta hör nedläggning av delar av gruvfältet och stängning av gruvschakt och anläggningar ovan jord.

Genom denna åtgärd säkras produktionen av kokskol i det östliga området och möjligheten till förflyttning norrut bevaras temporärt.

1997 uppgick produktionen till 5 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 6 857.

4) Gruvan Westfalen

Gruvan Westfalen läggs ned år 2000. Till denna tidpunkt utnyttjas fyndigheten ekonomiskt optimalt. Den redan påbörjade slutexploateringen leder till låga kostnader.

1997 uppgick produktionen till 2,5 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 2 809.

B. *Andra åtgärder*

Förutom de åtgärder som beskrivits ovan, som gäller en slutgiltig minskning av produktionskapaciteten, kommer moderniserings-, omstrukturerings- och rationaliseringsprocessen att fortsätta i alla kvarblivande anläggningar. På så sätt uppnås ytterligare kostnadsminskningar.

Gruvan Friedrich Heinrich/Rheinland

Efter att sammanslagningen av båda anläggningarna slutförts under första hälften av 1990-talet, med rationlisering av infrastrukturen och rivning eller annan användning av obehövliga anläggningar ovan jord, uppnåddes betydande produktivitetsökningar genom ytterligare rationaliseringsåtgärder.

Genom koncentrationen till de mest produktiva gruvfälten och den därmed sammanhängande stadiga ökningen av produktionen per driftställe har man kunnat minska antalet brytningskedjor i drift. Eftersom man samtidigt optimerat de efterföljande produktionsområdena, hör gruvan i dag till dem som har de lägsta ekonomiska förlusterna.

1997 uppgick produktionen till 3,7 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 4 117.

Gruvan Niederberg

Trots inskränkningen av driften har gruvan Niederberg under de senaste åren kunnat uppvisa en positiv utveckling beträffande minskningen av produktionskostnaderna. Ytterligare rationaliseringsåtgärder kommer att stabilisera gruvans situation. 1997 uppgick produktionen till 2,2 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 2 424.

Gruvan Walsum

Gruvan Walsum är en av företagets mest fyndrika och produktiva gruvor. Genom ett målinriktat val av flötser och vissa tekniska åtgärder torde de tillfälliga driftsproblemen inom brytningen vara övervunna och gruvans produktivitet säkrad. 1997 uppgick produktionen till 2,9 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 3 802.

Gruvan Lohberg/Osterfeld

Trots att kostnaderna och produktionen i denna produktionsenhet för tillfället belastas av rationaliseringsåtgärder, utvinns högvärdigt kokskol vid gruvan Lohberg/Osterfeld. Gruvan befinner sig i en konsolideringsfas och kommer snart att ha rationaliserat den kostsamma underjordiska infrastrukturen, som ännu belastar den genom sammanslutningen med den tidigare gruvan Osterfeld. 1997 uppgick produktionen till 2,9 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 4 262.

Gruvan Prosper/Haniel

Gruvan Prosper/Haniel har under de senaste åren hört till de gruvor inom företaget som haft de lägsta produktionskostnaderna. Under de kommande åren förväntas ytterligare rationaliseringseffekter påverka driften. 1997 uppgick produktionen till 3,7 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 4 078.

Gruvan Auguste Victoria

Gruvan Auguste Victoria är en av företagets mest fyndrika och produktiva gruvor. Efter det att företaget BASF sålde gruvan 1992 och då den 1996 fullständigt integrerats i företagets gruvsektor har den existerande rationaliseringspotentialen utnyttjats. Denna totalt sett positiva utveckling påverkas för tillfället negativt av geologiska svårigheter. 1997 uppgick produktionen till 3,1 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 4 173.

Gruvan Blumenthal/Haard

Gruvan Blumenthal/Haard står för tillfället likaså inför geologiskt betingade produktionssvårigheter. Den produktionsminskning som detta leder till resulterar i en tillfällig ökning av kostnaderna. Genom koncentration av de gruvfält som utvinns tillsammans med en anslutningsplan som senare skall förverkligas för den fortsatta möjligheten att flytta norrut torde kostnaderna minska varaktigt. 1997 uppgick produktionen till 3,3 miljoner ton kolekvivalent och antalet antällda till 4 447.

C. *Effekter av de planerade åtgärderna*

De åtgärder som beskrivs ovan leder till att antalet arbetsplatser inom företagets gruvsektor som helhet kommer att minska med omkring 44 500 från i genomsnitt 89 500 år 1992 till 45 000 år 2002. Det motsvarar en årlig minskning med ca 4 500 anställda. I jämförelse med omstruktureringsplanen från år 1994 innebär detta en ytterligare minskning av antalet anställda med 14 500 till och med år 2002. Till grund för den utveckling av arbetsstyrkan som nu planeras ligger en produktionsökning på 4 % per år. 1997 var antalet anställda 60 820.

Minskningen av produktionskostnaderna, i 1992 års priser, med 37 mark per ton kolekvivalent till och med år 2002 kommer att vara dubbelt så stor som vad som antogs i omstruktureringsplanen från år 1994 (16 mark per ton kolekvivalent). Till och med den 31 december 1997 hade de reala kostnaderna minskat med omkring 21 mark per ton kolekvivalent.

Produktionen skall minska från 47,6 miljoner ton kolekvivalent år 1992 till 30,1 miljoner ton kolekvivalent år 2002. Jämfört med omstruktureringsplanen från år 1994 innebär detta för denna period en produktionsminskning som är 8,2 miljoner ton kolekvivalent större. 1997 uppgick produktionen till 38,7 miljoner ton kolekvivalent.

Omstrukturering av företaget Saarbergwerke AG:s produktionsenheter

Överenskommelsen av den 13 mars 1997 om de nya riktlinjerna för den tyska kolindustrin kommer att leda till en ytterligare minskning av produktionen och gör det nödvändigt att år 2000 lägga ned en av företagets gruvor.

A. *Nedläggningsåtgärder*

Gruvan Göttelborn/Reden

Trots betydande investeringar under åren 1990–1995 för att slå samman gruvorna Reden, Göttelborn och Camphausen, måste produktionsenheten läggas ned år 2000 på grund av geologiska svårigheter.

1997 uppgick produktionen till 1,9 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 2 899.

B. *Andra åtgärder*

Gruvan Ensdorf

På grund av det program för modernisering av denna produktionsenhet som inleddes på 1990-talet har man kunnat upprätthålla en hög produktivitet. Gruvan Ensdorf har sedan gammalt varit den mest produktiva tyska gruvan och torde kunna bevara sin prestationsförmåga under den tidsperiod som behandlas här. Förutsättningarna för detta finns och säkras på medellång sikt genom ständiga produktivitetsförbättringar. 1997 uppgick produktionen till 2,5 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 2 231.

Gruvan Warndt/Luisenthal

Gruvan kommer förmodligen att öka sin produktivitet genom att

— två gruvfält läggs ned i slutet av 1999, och

— nya bergskärningar med ny teknik leder till betydande optimeringar på de framtida gruv fälten.

1997 uppgick produktionen till 2,2 miljoner ton kolekvivalent och antalet anställda till 3 504.

C. *Effekter av de planerade åtgärderna*

Arbetsstyrkan minskas från 18 671 till 8 478 år 2002, en nedgång med 10 193. I jämförelse med omstruktureringsplanen från år 1994 innebär detta en ytterligare minskning av antalet anställda med 6 000 till och med år 2002. 1997 var antalet anställda 14 220.

Uttryckt i 1992 års priser kommer minskningen av produktionskostnaderna med 100 mark per ton kolekvivalent år 2002 att vara 40 mark per ton kolekvivalent större än vad som antogs i omstruktureringsplanen från år 1994. Till och med den 31 december 1997 hade de reala kostnaderna minskat med 44 mark per ton kolekvivalent.

Produktionskapaciteten kommer att minska från omkring 8 miljoner ton kolekvivalent år 1992 till 5,1 miljoner ton till och med år 2002, vilket i jämförelse med omstruktureringsplanen från år 1994 innebär en ytterligare minskning med 2,2 miljoner ton kolekvivalent. 1997 uppgick produktionen till 6,7 miljoner ton kolekvivalent.

Omstruktureringen av Preussag Anthrazit GmbH:s produktionsenheter

Företaget räknar med fortsatt sänkta kostnader under perioden 1998–2002. Jämfört med den senaste planen för denna period som lades fram i augusti 1994 har dock produktionen justerats nedåt på grund av en negativ utveckling av försäljningen (från 2,05 miljoner ton kolekvivalent per år till omkring 1,7 miljoner). På grundval av den utveckling som under mellantiden skett inom gruvdriften, anser företaget att det är möjligt att uppnå en betydligt större produktion per skift och därmed en viss minskning av produktionskostnaderna. 1997 uppgick produktionen till 1,7 miljoner ton kolekvivalent.

Grundvalen för denna förbättring lades genom förverkligandet av saneringsplanen från 1990.

I denna förutses följande åtgärder:

— Omställning av utvinningsmetoden från framåtriktad till bakåtriktad brytning. De förberdande åtgärder som krävs för detta (drivning på förhand av brytningsföljesträckor) genomfördes till största delen under åren 1991–1994 och kompletterades under de två följande åren i den utsträckning som behövdes. Genom denna omställning kan hela strävutvinningen skötas genom bakåtdrift.

— Utrustning av brytningen och ortsdrivningen med effektivare utvinnings- och drivningsutrustning. Denna nyutrustning har under mellantiden till stor del genomförts.

— Anpassning av infrastrukturen till den minskade produktionen och konsolidering av den. Denna process som närmast rör bergsskärningen har redan framskridit långt och torde få effekt på de fasta kostnaderna.

— Arbetsstyrkan på 4 024 anställda år 1992 kommer att minskas till 2 667 år 2002. Det motsvarar en minskning med omkring 33 % i stället för omkring 25 % som förutsattes i omstruktureringsplanen från år 1994. 1997 var antalet anställda 2 757.

III

Enligt den plan som Tyskland överlämnat kommer minskningen av det statliga stödet att leda till en permanent minskning av kolproduktionen. Produktionen skall minska från 47 miljoner ton kolekvivalent år 1997 till 37 miljoner ton år 2002. Trots att en viss minskning av de genomsnittliga produktionskostnaderna i den tyska kolindustrin kan noteras och med hänsyn till artikel 3.3 i beslut nr 3632/93/EKSG, är produktionskostnaderna i fasta priser från 1992 liksom tidigare höga, då de år 2002 ännu torde uppgå till 242 mark per ton kolekvivalent, jämfört med 288 mark år 1992. Jämfört med planen från 1994, som antog en minskning av kostnaderna med 28 mark per ton kolekvivalent, är den planerade minskningen på 46 mark per ton kolekvivalent betydligt större. Världsmarknadspriserna torde förbli relativt stabila runt 80 mark per ton kolekvivalent, vilket innebär att det ogynnsamma förhållandet mellan importerat kol och tysk stenkol i grunden kommer att fortbestå.

Produktionen kommer år 2002 att ha minskat till 37 miljoner ton kolekvivalent, jämfört med 48 miljoner ton enligt omstruktureringsplanen från år 1994.

Antalet anställda minskar till och med år 2002 till ca 56 000, i stället för ca 82 400 som antogs i planen från år 1994.

På grundval av denna redogörelse kan man fastslå att en tydlig minskning av stödet framför allt kan uppnås genom åtgärder för driftsinskränkningar.

Därför måste Tyskland vid genomförandet av planen för tiden 1998–2002 övervaka utvecklingen av de produktionskostnader inom företagen, som innehåller statliga stöd enligt artikel 3 i beslutet. Tyskland förbinder sig att, ifall målet om en realistisk sjunkande tendens inte kan uppnås, föreslå kommissionen nödvändiga korrigerande åtgärder, såsom en granskning av klassificeringen av gruvanläggningar enligt artiklarna 3 och 4 i beslut nr 3632/93/EKSG.

Kommissionen har vid bedömningen av planen tagit hänsyn till kravet att de sociala och regionala följderna av den negativa utvecklingen inom kolindustrin i Tyskland så långt som möjligt mildras.

På grundval av det ovanstående anser kommissionen att den plan som Tyskland lagt fram är förenlig med målen och kriterierna i beslut nr 3632/93/EKSG.

IV

Stödet på 5 171 miljoner mark enligt artikel 3 är avsett för driften i de gruvor som tillhör företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH, Dr. Arnold Schäfer GmbH och Merchweiler GmbH.

För RAG Aktiengesellschafts del skall stöden användas till förmån för gruvorna Friedrich Heinrich/Rheinland, Niederberg, Walsum, Lohberg/Osterfeld, Prosper/Haniel, Westerholt, Auguste Victoria, Blumenthal/Haard och Heinrich Robert. För Saarbergwerke AG:s del är åtgärden avsedd för gruvorna Ensdorf och Warndt/Luisenthal. För Preussag Anthrazit GmbH:s del avser stödet produktionsenheten Ibbenbüren.

Detta stöd på 5 171 miljoner mark skall täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och ett försäljningspris för kol av samma kvalitet från tredje land som de avtalsslutande parterna fritt avtalat med hänsyn till villkoren på världsmarknaden.

Enligt de uppgifter som Tyskland lämnat och med beaktande av artikel 3.3 i beslut nr 3632/93/EKSG torde de genomsnittliga kostnaderna i de gruvor som omfattas av artikel 3 i 1992 års priser år 1997 realt ha varit 5,4 % lägre än 1995, dvs. 253 mark per ton kolekvivalent jämfört med 268 mark.

Vid bedömningen av driftstödet enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG skall kommissionen även ta hänsyn till nödvändigheten av att så långt som möjligt mildra de sociala och regionala följderna av omstruktureringen av kolindustrin i de regioner som även utan denna är drabbade av en strukturell arbetslöshet som är högre än genomsnittet.

Sålunda är andelen arbetslösa i koldistrikten i Ruhrområdet med omkring 15 % (distrikt Duisburg 15,8 %, Recklinghausen 13.7 %, Gelsenkirchen 16,4 %) mycket större än genomsnittet i västra Tyskland på 9,7 %. Även i Saarland är arbetslösheten i koldistrikten högre än genomsnittet (Saarbrücken 13,9 %, Saarlouis 11 %).

Koldistrikten är dessutom målområden för det europeiska regionalstödet (mål 2, områden i industriell tillbakagång) och samtidigt nationella stödområden enligt artikel 92.3 c i EG-fördraget.

Enligt de uppgifter som Tyskland lämnat och de förpliktelser som Tyskland åtagit sig (se avsnitt VIII i detta beslut) är det stöd som planeras för år 1998 förentligt med beslut nr 3632/93/EKSG, särskilt artiklarna 2 och 3 i detta.

V

Stödet på 3 164 miljoner mark för driftsinskränkning enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG skall täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och ett försäljningspris som de avtalsslutande parterna fritt avtalat med hänsyn till villkoren på världsmarknaden för kol av samma kvalitet från tredje land. För företaget RAG Aktiengesellschafts del skall det användas till förmån för gruvorna Fürst Leopold/Wulfen, Ewald/Hugo, Haus Aden/Monopol och Westfalen. För företaget Saarbergewrke AG:s del avser åtgärder gruvan Göttelborn/Reden.

Detta stöd ingår i ett program för fullständig eller delvis nedläggning av de nämnda gruvorna.

Dessa nedläggningar ingår som en del av överenskommelsen av den 13 mars 1997, som mellan 1998 och 2002 kommer att minska produktionskapaciteten med 10 miljoner ton (21 % av den totala produktionskapaciteten) och antalet arbetsplatser med 30 000.

Enligt bestämmelserna i artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG skall produktionsenheterna Göttelborn/Reden, Ewald/Hugo och Westfalen läggas ned fullständigt innan det nämnda beslutet upphör att gälla. Sammanslagningen av gruvor leder till partiella nedläggningar, som medför en permanent och förmodligen betydande driftinskränkning innan beslutet upphör att gälla. Enligt artikel 2.1 andra strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG bidrar detta stöd till att lösa sociala och regionala problem i samband med fullständig eller delvis inskränkning av driften.

Den produktionsminskning som noterats under åren 1992–1998 torde enligt de uppgifter som Tyskland lämnat uppgå till 22 %. Det stöd som planeras för 1998 är förenligt med beslut nr 3632/93/EKSG, särskilt med artiklarna 2 och 4 i detta.

VI

Det stöd på 81 miljoner mark för att finansiera lönepåslag för gruvarbetarna under jord i den tyska kolindustrin (Bergmannsprämien), som uppgår till 10 mark per arbetsskift under jord, skall vara ett incitament för kvalificerad personal att arbeta under jord och främja rationalisering av produktionen. Det framgår av Tysklands anmälan att detta stöd är en ekonomisk fördel för gruvarbetarna. Trots att lönepåslaget inte är en del av kolföretagens produktionskostnader, bidrar stödet till att minska företagens lönekostnader. Därför utgör det ett stöd som skall bedömas på grundval av artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG.

Det planerade stödet bidrar till att så långt som möjligt öka produktiviteten och underlättar på så sätt omstruktureringen och rationaliseringen av kolindustrin. Det bidrar således även till att uppnå det mål som anges i artikel 2.1 första strecksatsen, dvs. att mot bakgrund av kolpriserna på den internationella marknaden göra framsteg mot ekonomisk livskraft för att säkerställa en stegvis sänkning av stödet.

Vid bedömningen av stödet skall kommissionen enligt artikel 2.1 andra strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG ta hänsyn till kravet att så långt som möjligt mildra de sociala och regionala följderna av omstruktureringen.

Stödet bidrar enligt bestämmelserna i artikel 3 i beslutet till att i någon mån förbättra de berörda företagens otillräckliga konkurrenskraft, eftersom produktivitetsökningen till följd av bevarandet av kvalificerad personal under jord medför sänkta produktionskostnader.

Tyskland förbinder sig att tillse att detta stöd tillsammans med andra driftstöd inte för något företag eller för någon produktionsanläggning överstiger skillnaden mellan produktionskostnaderna och de förutsebara intäkterna.

På grundval av det ovanstående och de uppgifter som Tyskland lämnat är stödet för år 1998 förenligt med målen i beslut nr 3632/93/EKSG, särskilt med artiklarna 2 och 3 i detta.

VII

Stödet för att täcka extraordinära kostnader enligt artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG till förmån för företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH och Sophia Jacoba GmbH uppgår till 1 011 miljoner mark.

Denna finansiella åtgärd omfattar för det första ett stöd på 161 miljoner mark för att täcka extraordinära kostnader till förmån för företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH.

Stödet tjänar till att täcka extra avvattningskostnader för anläggningar som läggs ned i samband med omstruktureringsåtgärderna och som ligger i närheten av aktiva gruvor. Eftersom det i de nedlagda gruvorna inte sker någon eller endast en begränsad avvattning, flyter vatten, som inte på något sätt hör samman med den pågående driften, till närliggande aktiva gruvor och leder till extra kostnader. Dessutom måste detta vatten renas.

Detta stöd, som inte avser den löpande driften och som uttryckligen förutses i avsnitten I i och II b i bilagan till beslut nr 3632/93/EKSG, täcker kostnader för vatten och avlopp till följd av omstrukturering. För att uppfylla kraven i artikel 5 i beslutet, får det särskilda stödet inte överstiga kostnaderna.

Kommissionen har undersökt avtalen mellan de offentliga myndigheterna och företagen samt — genom en revision — uppgifterna om kostnaderna och konstaterar att stödet inte överstiger de medel som använts för detta ändamål.

De sänkta kostnader som de berörda företagen fått på detta sätt minskar deras finansiella obalans och gör det möjligt för dem att fortsätta sin verksamhet. Därmed motsvarar stödet de mål som anges i artikel 2.1 i beslut nr 3632/93/EKSG.

Den nämnda finansiella åtgärden omfattar för det andra ett stöd till förmån för företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Sophia Jacoba GmbH för att täcka extraordinära kostnader på 850 miljoner mark.

Stödet skall täcka de kostnader som uppkommer eller uppkommit till följd av omstruktureringen av kolindustrin och som inte härrör ur den löpande produktionen (Altlasten).

Detta stöd är resultatet av beslut som fattades under förhandlingarna om kolindustrin den 11 november 1991 mellan företag inom gruv- och elkraftsektorerna, förbundsregeringen, delstatsregeringarna i Nordrhein-Westfalen och Saarland samt fackföreningarna inom gruv- och elkraftsektorerna.

Det är — med undantag för de kostnader för sociala förmåner som staten åtagit sig att betala som särskilt bidrag enligt artikel 56 i EKSG-fördraget — avsett att täcka följande kostnader: Kostnader för betalning av sociala förmåner, till den del de härrör från pensionsbetalningar till anställda som inte uppnått den lagstadgade pensionsåldern, andra extraordinära kostnader, till den del de härrör från uppsägning av arbetsavtal till följd av omstrukturering och rationaliseringsåtgärder, pensionsbetalningar och ersättningar utöver lagstadgade försäkringar till anställda som sagts upp till följd av omstrukturering och rationaliseringsåtgärder samt till anställda som hade rätt till sådana betalningar före en omstrukturering, leveranser av fri kol till arbetstagare som förlorar arbetet till följd av omstrukturering och rationalisering samt till arbetstagare som hade rätt till sådana leveranser före en omstrukturering. I tekniskt och finansiellt hänseende är stödet avsett att täcka kostnader för extra säkerhetsarbeten under jord till följd av omstruktureringar och extraordinära värdeminskningar, till den del de orsakats av omstrukturering av företag.

För att stå i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 5 i beslutet får stödet för att täcka de kostnader som uttryckligen anges i avsnitt I a, b, c, d, f, och k i bilagan till beslut nr 3632/93/EKSG inte överstiga de nämnda kostnaderna.

Kommissionen har genom en revision undersökt uppgifterna om kostnaderna och konstaterar att stöden inte överstiger de medel som använts för dessa ändamål.

De kostnadsminskningar som de berörda företagen fått på detta sätt minskar deras finansiella obalans och gör det på så sätt möjligt för dem att fortsätta sin verksamhet. Därför motsvarar stödet de mål som anges i artikel 2.1 i beslut nr 3632/93/EKSG.

VIII

Målet är att så långt som möjligt minska stöden. Om man dessutom håller sig till den princip som Tyskland företräder, nämligen att stöd endast skall beviljas den kolproduktion som används för produktion av elkraft och av järn- och stålindustrin i gemenskapen, förbinder sig Tyskland att avsätta det kol som går till industrin och hushållen till priser (nettopriser utan beviljande av gottgörelse) som täcker produktionskostnaderna.

Kommissionen noterar att Tyskland genom förordningar vidtar de åtgärder som krävs för att se till att de stöd som beviljas på grundval av detta beslut inte överstiger skillnaden mellan produktionskostnaderna och ett pris för försäljning till kolkonsumerande företag som de avtalsslutande parterna fritt avtalat med hänsyn till villkoren på världsmarknaden. Stöden per ton av den löpande produktionen får inte leda till att priserna på kol som produceras inom gemenskapen ligger under priserna för kol av liknande kvalitet från tredje land. Vidare skall Tyskland se till att stöden inte leder till snedvridning av konkurrensen eller gör någon åtskillnad mellan gemenskapens kolproducenter, köpare eller konsumenter.

Tyskland förbinder sig att inom ramen för bestämmelserna i artikel 86 i EKSG-fördraget se till att stöden begränsas till det strikt nödvändiga med hänsyn till sociala och regionala överväganden i samband med inskränkningen av kolindustrin i gemenskapen och att de varken direkt eller indirekt leder till några ekonomiska fördelar för andra verksamheter än kolproduktionen, exempelvis för industriella verksamheter i samband med produktion eller bearbetning av kol från gemenskapen.

Vidare påpekar kommissionen för Tyskland att ett väsentligt inslag i reglerna om stöd är att stöden ovillkorligen måste tjäna det gemensamma intresset och inte får störa den gemensamma marknadens funktion.

För att kommissionen skall kunna avgöra om de produktionsenheter som får driftstöd enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG faktiskt åstadkommer en tendens till sänkta produktionskostnader i jämförelse med världsmarknadspriserna, förbinder sig Tyskland att årligen senast den 30 september till kommissionen lämna uppgifter om produktionskostnaderna för föregående år, samt alla uppgifter som anges i artikel 9 i beslut nr 3632/93/EKSG. Om de villkor som anges i artikel 3.2 i beslut nr 3632/93/EKSG inte kan uppfyllas, skall Tyskland för kommissionen föreslå korrigerande åtgärder, såsom en granskning av klassificeringen av gruvanläggningar enligt artiklarna 3 och 4 i beslutet.

Enligt artikel 3.1 andra strecksatsen och artikel 9.2 och 9.3 i beslut nr 3632/93/EKSG skall kommissionen bedöma om de stöd som beviljats för den löpande produktionen överensstämmer med målen i artiklarna 3 och 4 i det beslutet. Tyskland skall därför senast den 30 september 1999 lämna uppgifter om de faktiskt utbetalade stöden samt om eventuella justeringar av de belopp som ursprungligen anmälts. I samband med denna årliga specifikation skall Tyskland ställa till förfogande alla uppgifter som krävs för att kontrollera att de kriterier som anges i de nämnda artiklarna är uppfyllda.

Då den godkänt stöden har kommissionen tagit hänsyn till kravet att de sociala och regionala följderna av omstruktureringen så långt som möjligt skall mildras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland bemyndigas att vidta följande åtgärder till förmån för kolindustrin:

a) Ett driftstöd på 5 171 miljoner tyska mark enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG.

b) Ett stöd på 3 164 miljoner tyska mark för driftsinskränkning enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG.

c) Ett stöd på 81 miljoner tyska mark enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG för att bibehålla arbetskraft i gruvor under jord (Bergmannsprämie).

d) Ett stöd på 161 miljoner tyska mark för att täcka extraordinära kostnader enligt artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG till förmån för företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH.

e) Ett stöd på 850 miljoner tyska mark för att täcka extraordinära kostnader enligt artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG till förmån för företagen RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG och Sophia Jacoba GmbH, som gör det möjligt för dessa företag att täcka de kostnader som uppstår eller uppstått genom omstruktureringen av kolindustrin och som inte härrör från den löpande produktionen.

Artikel 2

Enligt Artikel 86 i EKSG-fördraget förbinder sig Tyskland att vidta alla allmänna eller särskilda åtgärder som är ägnade att säkerställa att de förpliktelser som följer av detta beslut uppfylls. Tyskland skall säker-

ställa att de godkända stöden endast används för de nämnda syftena och att alla icke betalda, överskattade eller felaktigt använda utgifter för poster i detta beslut betalas tillbaka till Tyskland.

Artikel 3

Tyskland skall senast den 30 september 1999 anmäla vilka stödbelopp som faktiskt har betalats ut under kolproduktionsåret 1998, och lämna de uppgifter som anges i artikel 9 i beslut nr 3632/93/EKSG.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 2 december 1998.

På kommissionens vägnar
Christos PAPOUTSIS
Ledamot av kommissionen